

Marcin Klimski

Sprawozdanie z Konferencji pt. "Wychowanie dla zrównoważonego rozwoju"

Studia Ecologiae et Bioethicae 6, 560-561

2008

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sprawozdanie z Konferencji pt. *Wychowanie dla zrównoważonego rozwoju*

W dniu 2.10.2007 roku w warszawskim Muzeum Pałac w Wilanowie odbyła się konferencja pt. *Wychowanie dla zrównoważonego rozwoju*. Patronat nad spotkaniem objął Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w porozumieniu z Muzeum Pałac w Wilanowie. Konferencja podzielona była na dwie sesje. Pierwsza poprowadziła prof. dr hab. Danuta Cichy, a drugiej przewodniczył natomiast ksiądz prof. dr hab. Józef Marcei Dołęga. Uroczystego otwarcia konferencji dokonali dziekan Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej UKSW ksiądz prof. UKSW dr hab. Jan Krokos oraz Pan Paweł Jaskanis, dyrektor Muzeum Pałac w Wilanowie. Ksiądz dziekan we wprowadzeniu w temat konferencji wskazał na rolę, jaką pełni proces wychowania w życiu człowieka, akcentując przy tym znaczenie pełnej harmonii obejmującej sztukę i rozwój osobowy jednostki. Ponadto związek poruszanych kwestii z problematyką filozoficzną potwierdza potrzebę i sens prowadzenia podobnych działań kulturotwórczych w dwóch odrębnych ośrodkach – Uniwersytecie i Muzeum.

Przewodnicząca pierwszej sesji zwróciła uwagę na trzy aspekty wychowania: miłość, odpowiedzialność i wiedzę. Są one ściśle ze sobą związane i powinny być ze sobą skorelowane, gdyż dopiero wtedy ostatecznie wpływają na prawidłowe kształtowanie zrównoważonego rozwoju. Po wprowadzeniu profesor Danuty Cichy wystąpili kolejno prelegenci pierwszej sesji.

Pierwszy zabrał głos dyrektor Paweł Jaskanis, który przedstawił historię Muzeum i skoncentrował swoją uwagę na temacie: *Założenia programu edukacji przyrodniczej i ekologicznej w Muzeum Pałac w Wilanowie*. W referacie ukazał rolę programu edukacyjno-badawczego tej instytucji w działaniu na rzecz zrównoważonego rozwoju. Ponadto podkreślił, iż integrowanie specjalistów z dziedziny ochrony środowiska z osobami zajmującymi się zabytkami wpływa na proces wdrażania wartości kulturowo – przyrodniczych. Nie jest bowiem bez znaczenia związek walorów architektonicznych z walorami przyrodniczymi miejsca, które wybierano dla ukazania piękna kompozycji naturalnej i kulturowej, w której powinien żyć i rozwijać swoją osobowość człowiek. Dzięki takiemu programowi sformułowanemu przez Muzeum może stać się on wzorem postrzegania globalnego w edukacji i stać się uzupełnieniem nauczania szkolnego, w aspekcie nieformalnej edukacji ekologicznej.

Kolejny prelegent ks. dr Henryk Niemiec z tematem: *Antropologiczne implikacje wychowania do zrównoważonego rozwoju*. W swoim referacie zwrócił

uwagę na to, że idea wychowania do zrównoważonego rozwoju dotyka u swych podstaw realnego rozwoju człowieka i jego dążenia do osobowej doskonałości. Jedynie właściwe ukształtowanie wolitywno-intelektualnej władzy człowieka ukierunkowanej, w tym wypadku, na dobro przyrody, umożliwi osiągnięcie owej doskonałości i zachowanie odpowiedniej jakości środowiska naturalnego.

Ostatnimi prelegentkami pierwszej sesji były dr Ilona Żeber – Dzikowska oraz dr Elżbieta Buchcic podejmujące zagadnienie pt. *Nauczyciel – wychowawca XXI wieku w kontekście idei zrównoważonego rozwoju*. Zwróciły uwagę na to, że działania zmierzające do zrównoważonego rozwoju powinny być wzmocnione poprzez ciągłe dokształcanie kadry nauczycielskiej. Może to się odbywać za pomocą wychowania socjologicznego. Nauczyciel XXI wieku ma za zadanie eksponować stronę praktyczną przekazywanej wiedzy i poddawać selekcji wiadomości docierające do młodego pokolenia z różnych źródeł.

W drugiej części konferencji pierwszym prelegentem był Andrzej W. Świdorski przedstawiający *Edukację zdrowotną w procesie wychowania dla zrównoważonego rozwoju*. Autor podkreślił, iż zdrowie rozumiane jako dobrostan społeczny, fizyczny i psychiczny jest jednym z kluczowych czynników sprzyjających edukacji, który współdziałając z wychowaniem może prowadzić do zrozumienia idei zrównoważonego rozwoju.

Wychowanie dla zrównoważonego rozwoju w nauczaniu zintegrowanym szkoły podstawowej to temat, który zaprezentował dyrektor szkoły w Nowej Soli dr Artur W. Mielczarek. Na przykładzie reprezentowanej przez siebie placówki oświatowej ukazał jak można w paragramach nauczania zintegrowanego realizować zasady zrównoważonego rozwoju i jakie efekty przynoszą takie działania.

Wygłoszony przez dr Elżbietę Buchcic i dr Ilonę Żeber – Dzikowską referat pt. *Rola ogrodu botanicznego w procesie dydaktyczno – wychowawczym* był ostatnim wystąpieniem na konferencji. Autorki wskazały na istotny wpływ kształtowania edukacji środowiskowej poprzez uczestnictwo w zajęciach organizowanych w ogrodach botanicznych. Funkcje takich ogrodów, między innymi, naukowa, dydaktyczna, wychowawcza, rekreacyjna, kulturalna i kulturotwórcza, pozwalają poddać procesom dydaktyczno – wychowawczym osoby w każdym wieku, bez względu na poziom ich wykształcenia.

Uwieńczeniem spotkania była dyskusja, w której uczestniczyli zarówno prelegenci jak i zgromadzeni w Muzeum Pałac w Wilanowie słuchacze.

Konferencja *Wychowanie dla zrównoważonego rozwoju* była pozytywnym i owocnym spotkaniem dwóch ośrodków kulturotwórczych, północnej Warszawy – Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego i południowej – Muzeum Pałac w Wilanowie.